

[POŁOWICZKA *sb f*

I pl połowiczkami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „połowica” jedna z dwóch równych części tworzących całość: Zás ini rozbieráią ie [migdały] wpoły/ á połowiczkámi cukruią SienHerb 527a.

LWil